

РЕШЕНИЕ

№ 4170

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла С Гечева, като разгледа дело номер **4025** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от А. В. Ш. от [населено място] срещу Заповед № 1855/10.07.2019 г. на ректора на ТУ-С., издадена на основание решение по т.1.3.2 от протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на Факултетния съвет на Факултета по транспорт, с която жалбоподателя е отстранен от редовна докторантура по докторска програма с искане за обявяване на нищожност.

В жалбата, както и в уточнителна молба, са изложени съображения за това, че жалбоподателят е зачислен на редовна докторантура, по която работил в продължение на няколко години. Въпреки трудностите, които имал завършил дисертацията си и я окомплектовал с всички документи, като я предал три месеца преди крайният срок за това. На 11.04.2019 г. получил отрицателно становище от двама от научните му ръководители. Подал възражение, като поискал от ръководителя на катедра „Съпротивление на материалите при ФТ“ да изпълни изискванията на чл. 24, ал.2 ПУЛПНС, като бъдат назначени три хабилитирани лица в съответните научни области за преценка готовността на защита на представената дисертация. Въз основа на тази молба, ответникът издал Заповед № ОЖ-5-1-32/14.05.2019 г. на ректора на ТУ, с която се разширява основния списъчен състав на КС на Катедра Съпротивление на материалите при ФТ. Счита заповедта за нищожна, тъй като е издадена без да е предвидена възможност за издаването на такава заповед. След това, за проведено заседание на Факултетния съвет на Факултета по транспорт, на 08.07.2019 г., е уведомен, но уведомил, че не може да се яви на заседанието, поради уважителни

причини. Ръководителят на Катедра Съпротивление на материалите при ФТ не се е съобразил с молбата му и на това заседание е приета атестацията му, като е отчислен без право на защита. На следващия 09.07.2019 г. ФС на ФТ е приел атестацията и е решил да го отчисли от редовната докторантура. Посочва, че оспорва протокол № 4/14.06.2019 г. на катедра Съпротивление на материалите, № 6/08.07.2019 г. на същата катедра и протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на Факултетния съвет на Факултета по транспорт, както и двете заповеди Заповед № ОЖ-5-1-32/14.05.2019 г. на ректора на ТУ, с която се разширява основния списъчен състав на КС на Катедра Съпротивление на материалите при ФТ и Заповед № 1855/10.07.2019 г. на ректора на ТУ-С.. По отношение на двете заповеди излага възражения за нищожност, като по отношение на втората счита, че тя се различава драстично с решенията по протоколите, въз основа на които е взето решението. Моли за отмяна на протоколите и заповедите. Претендира разноски.

В съдебно заседание, лично и с адв. М. молят за обявяване нищожността на оспорената заповед. Жалбоподателят лично посочва, че по научния си проект е работил само два месеца, а същия бил използван за подпомагане на други преподаватели от ТУ. Счита, че катедрата и университета са имали възможност да го подпомагат и дисертацията му да бъде коригирана, но това не е направено. Има достатъчен брой публикации, които отговарят на изискванията за придобиване на научната степен.

Ответникът, ректорът на ТУ, е представил административната преписка по оспорения акт.

Представил е становище по жалбата, с което я счита за неоснователна. Посочва, че заповедта е издадена в следствие на отрицателни становища по дисертационния му труд. Заповедта е обвързана с взето по протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на Факултетния съвет на Факултета по транспорт решение, с което жалбоподателят е отчислен без право на защита поради представен дисертационен труд, който е получил отрицателна оценка за готовност за защита. Срещу тази оценка докторантът е представил възражение, като е назначена комисия от три хабилитирани лица в научната област на докторантурата за преценка на готовността за защита. В изготвените становища всички членове на комисията заключват, че дисертационния труд не може да се разглежда като готов за защита. След това, по искане на жалбоподателя, е назначена нова комисия с включени специалисти в областта на корозия на металите и/или строителна конструктивна стомана с аргумент за интердисциплинарност на работата му. Също по заявление на жалбоподателя, допълнително са привлечени специалисти, на които е възложено да изготвят становища по дисертационния труд на Ш., предвид направените възражения. Отново са дадени отрицателни становища на дисертацията, а същевременно и катедрения съвет е разгледал изпълнението на дейностите по индивидуалния план на докторанта, като е констатирано, че дейностите не са изпълнени. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юк З., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма от компетентен орган, изрично упълномощен за това. На докторанта са предоставени всички възможности във връзка със сключения между страните докторантски договор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени по делото писмени бележки от юк З. доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалваната заповед. Посочва,

че Ш. е представил дисертационния си труд на 27.03.2019 г. пред научните си ръководители за преценяване готовността за защита, т.е. за преценка годността на се насочи за вътрешна защита. На 09.04.2019 г. ръководителите са изготвили становище, според което дисертацията получава отрицателна оценка за готовност за защита. На 15.04.2019 г. Ш. е депозирал възражение срещу становището, поради което е назначена комисия от хабилитирани преподаватели в научната област на докторантурата за преценка за готовността за защита. Членовете на комисията са заключили, че дисертационния труд не може да се разглежда като готов за защита. Паралелно с това, е насрочено заседание на КС на катедра Съпротивление на материалите на 14.06.2019 г., на което е разгледано изпълнение на индивидуалния план на докторанта. Въз основа на анализа на научните ръководители за изпълнение на индивидуалния план за обучение на докторанта, КС единодушно е приел, че е налице неизпълнение на част от предвидените дейности за обучение на докторанта. Решението на КС от 14.06.2019 г. е докладвано и пред ФС и е прието от същия с протокол № 38/09.07.2019 г., след което е издадена процесната заповед. Във връзка с изложеното от жалбоподателя за невъзможността му да се яви пред КС на 14.06.2019 г., тъй като е бил призован пред Н., посочва че Ш. не е ползвал разрешен по надлежния ред отпуск, съгласно изискванията на КТ. Жалбоподателят е бил в трудови правоотношения с ответника, поради което има право на основание чл. 157, ал.1, т.4 КТ да ползва отпуск, като заяви такова искане пред работодателя. Това не е сторено и същото се установява от събраните по делото доказателства.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 5084/16.12.2015 г., на основание чл. 33, ал.1 ЗВО, ректорът на ТУ [населено място] е утвърдил разпределението на управленските функции в ТУ-С. между зам.-ректорите и главния секретар, като ги е възложил съобразно разпределението, неразделна част от заповедта. Съгласно посочения документ „Разпределение на управленските функции в ТУ-С.“, в раздел „Упълномощаване за замествания при изпълняване на управленските функции в ТУ-С. на зам.-ректорите и гл. секретар“, т.1 е посочено, че зам.-ректора по учебната дейност и акредитация проф. д-р инж. Л. Д. е упълномощен с правото и му е възложено задължението да представлява ректора, да решава всички въпроси и да подписва всички документи, свързани с дейността на ТУ, вкл. и тези по чл. 32 ЗВО в случаите, когато е възпрепятстван да извършва тези дейности лично, поради отсъствие от сградата на ТУ-С., аудиторна заетост и др., в които случаи няма изрична заповед за упълномощаване и натоварване на друго лице да извършва тези действия за съответния период от време.

Със Заповед № 2150/04.07.2016 г. на ректора на ТУ-С., жалбоподателят А. В. Ш. от [населено място], на основание чл. 6, ал.15 от ПУРПНС в ТУ-С., е зачислен в редовна докторантура, считано от 1.07.2016 г., по професионално направление 5.1 „Машинно инженерство“ и докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“, с научни ръководители доц. д-р инж. В. Ц. и доц. д-р инж. Н. Н. към Катедра „Съпротивление на материалите“. Посочен е краен срок за завършване на докторантурата 01.07.20219 г.

Изработен е индивидуален план за работа на докторанта, утвърден от ФС в заседание от 27.09.2016 г., т. 8. Темата на дисертационната работа е „Влияние на корозията върху механичните свойства на стоманите“. Част от индивидуалния план са работни планове за всяка една от трите години на докторантурата. Предаването на написаната дисертация е предвидено да бъде осъществено в третата година, в периода от 01.06.2019 г. до 01.07.2019 г., а вътрешната защита да се състои на 01.07.2019 г.

На 27.03.2019 г., А. В. Ш. е предал дисертационния си труд на един от научните му ръководители.

В становище от 09.04.2019 г., доц. д-р инж. В. Ц. и доц. д-р инж. Н. Н. са посочили, че в настоящия си вид дисертацията не е подходяща за насочване към вътрешна защита. Необходима е сериозна преработка. Отразено е, че докторанта не може да се справи самостоятелно с възложените му задачи, както се е опитал. За отстраняване на проблемите в предадения дисертационен труд е необходимо да работи в тясно сътрудничество с научните си ръководители.

Срещу това становище, на 15.04.2019 г., А. Ш. е подал възражение до един от научните си ръководители доц. д-р инж. В. Ц., с което е поискал да бъдат назначени три хабилитирани лица в съответните научни области за преценка готовността за защита на дисертацията, като е поискал двамата научни ръководители на докторантурата да се участват.

Със заявление вх. № 2100-139/22.04.2019 г., подадено до ректора на ТУ-С., А. Ш. е поискал да бъде извършен контрол за правилното и коректно изпълнение на нормативно заложените процедури и действия.

Във връзка с възражението от жалбоподателя, на 24.04.2019 г., научният ръководител доц. д-р инж. В. Ц., на основание чл. 24, ал.2 от ПУРПНС в ТУ-С. е назначил комисия от три хабилитирани лица за преценка на готовността за защита на дисертацията за образователна и научна степен „доктор“ по професионално направление 5.1 „Машинно инженерство“ и докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“, на тема „Влияние на корозията върху механичните свойства на стоманите“. В комисията от трите лица не участват двамата научни ръководители на дисертацията.

Срещу назначената комисия, А. Ш. е подал уведомление до ректора, на 25.04.2019 г., с което е оспорил назначението на всеки един от назначените три хабилитирани лица, като е заявил, че не е спазено изискването на чл. 24, ал.2 от ПУРПНС в ТУ-С..

Зам.-ректорът на ТУ-С. е отговорил на уведомлението, като е посочил, че от материалите, представените от жалбоподателя не личи да има конфликт на интереси между ръководителя на катедрата и някои от членовете на комисията.

На 23.05.2019 г. назначената комисия е провела заседание, на което всеки от членовете на комисията е прочел своето становище по дисертационния труд на жалбоподателя. За проведеното заседание е съставен протокол № 1/23.05.2019 г. След проведено обсъждане, комисията е взела единодушно решение, с което е дала отрицателна оценка на готовността на докторанта а защита на дисертационния му труд. Към протокола от заседанието са приложени и трите становища. И трите становища са отрицателни.

Със Заповед № ОЖ-51-32/14.05.2019 г., ректорът на ТУ-С. е наредил основният списъчен състав на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ да се разшири, като бъдат включени още трима специалисти, които да проведат заседание на КС на 14.06.2019 г., в 10,00 ч.

За провеждане на това заседание, жалбоподателят Ш. е уведомен по електронна поща на 20.05.2019 г.

На 14.06.2019 г. е проведено заседание на разширения КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, за което е съставен протокол № 4. На заседанието е докладван дисертационния труд на А. Ш. с отрицателна оценка за готовността му за защита, като също е разгледано и изпълнение на индивидуалния план на Ш. и изложените коментари относно отделните етапи от плана. От общо седем етапа от индивидуалния пан, за изпълнени са приети два, с конкретни забележки, а останалите пет етапа за приети за неизпълнени. Заключение е, че А. Ш. не е изпълнил дейностите по индивидуалния си план, като същото е обективизирано в решение, взето единодушно от разширения състав на КС.

На това заседание, жалбоподателят Ш. не е присъствал, като не е посочена причината за това.

По делото е представена призовка от Национална следствена служба до А. Ш., с която последният е призован да се яви на 14.06.2019 г., в 09,30 ч. в сградата на НСлС в качеството му на свидетел.

Видно от представена по делото атестация за работата на Ш. през периода от 01.07.2016 г. до 15.09.2017 г., работата на докторанта протича в съответствие с изискванията на ПУРПНС в ТУ-С., като е предложено докторантурата да продължи. С атестацията са дадени препоръки към докторанта.

Съгласно атестацията за работата на Ш. през периода от 16.09.2017 г. до 30.06.2019 г., предаденият дисертационен труд е на изключително ниско ниво, като заглавието на дисертацията не отговаря на съдържанието, и дисертацията не отговаря на индивидуалния план на докторанта. Посочено е, че атестацията е обсъдена и приета на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ с протокол № 6/08.07.2019 г., представен по делото. Отделно са формулирани в 10 точки по-важните забележки към работата на докторанта. На същото заседание на КС е взето единодушно решение да отчисли без право на защита, считано от 01.07.2019 г. докторанта А. Ш.. Към протокола от заседанието на КС е приложен и протокол от комисия по тайно гласуване за отчисляването на докторанта.

На проведено на 09.07.2019 г. заседание на ФС на ФТ, обективизирано в протокол № 38, в т. 3, е взето решение А. Ш. да бъде отчислен без право на защита, считано от 01.07.2019 г.

На основание посочения протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, ректорът на ТУ-С. е издал процесната заповед № 1855/10.07.2019 г., с която на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., докторантът А. Ш. е отстранен от редовна докторантура по докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“ към Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, считано от 01.07.2019 г. Заповедта е подписана със запетая от зам.-ректора по УДиА Л. Д., което е видно от положения подпис.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 28.08.2019 г.

Жалбата е подадена на 05.03.2020 г.

Срещу заповедта, жалбоподателят Ш. е подал искане до ректора на ТУ-С. за отмяна на заповедта, което не е уважено.

Също така, жалбоподателят е подал жалба срещу Заповед № ОЖ-5.1-32/14.05.2019 г. на ректора на ТУ-С. до министъра на образованието и науката, която е препратена на ректора на ТУ-С.. Със Заповед № РД09-618/10.03.2019 г., министърът на

образованието и науката е оставил без разглеждане жалбата от А. Ш. срещу Заповед № ОЖ-5.1-32/14.05.2019 г. на ректора на ТУ-С..

По делото се представиха документи, свързани с работата на жалбоподателя по дисертационния му труд, като договор за научен проект в помощ на докторант от 10.04.20218 г. и анекс към него, в едно с план-сметка по договора, договор за научен проект „Перспективни ръководители“ от 05.04.2018 г., ведно с план-сметка към него, отчетни доклади от Ш. за различни периоди от докторантурата му, свързани с извършената от него дейност по дисертацията, протоколи от заседания на ФС към ФТ за приемане на отчети от докторанти и други финансови документи, свързани с извършени плащания по посочените договори.

Със Заповед № 1-2237/28.08.2019 г., ректорът на ТУ-С. е прекратил трудовото правоотношение, сключено между него и жалбоподателя А. Ш., считано от 01.09.2019 г., на основание чл. 326, ал.1 КТ, поради подадено предизвестие от Ш..

По делото се представиха и протоколи от заседанията на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, свързани с организацията на учебната дейност в ТУ-С., както и протоколи от заседания на ФС към ФТ.

По делото се събраха и гласни доказателства, като беше разпитан като свидетел В. Г. Г., служител при ответника до м.08.2020 г. От показанията на свидетеля се установява, че в началото на м.06.2019 г., в сградата на ректората на ТУ-С. срещнала жалбоподателя Ш., който излизал от деловодството на университета и носел призовка от НСлС. Обяснил й, че трябва да бъде на две места едновременно – в ТУ на катедрен съвет и в НСлС. Докато били заедно, се срещнали с г-н Ц.. Жалбоподателят и г-н Ц. се оттеглили настрана да разговарят и свидетелят не чула за какво говорят, но забелязала, че Ш. прави движения с ръката на пред, като държи призовката. След тази среща, няколко седмици по-късно била свидетел на разговор между двамата на по-висок тон, твърди, че спора е бил отново за призовката, но не може да каже точно за какво са говорили.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за валидност на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № 1855/10.07.2019 г., издадена от ректора на ТУ-С., с която на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С. и протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, докторантът А. Ш. е отстранен от редовна докторантура по докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“ към Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, считано от 01.07.2019 г., с искане за обявяване нищожността на заповедта.

Следва да се уточни, че с жалбата, освен посочената заповед, са оспорени и протокол № 4/14.06.2019 г. на катедра Съпротивление на материалите, № 6/08.07.2019 г. на същата катедра и протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на Факултетния съвет на Факултета по транспорт, както и Заповед № ОЖ-5-1-32/14.05.2019 г. на ректора на ТУ, с която се разширява основния списъчен състав на КС на Катедра Съпротивление на материалите при ФТ. Жалбата в посочените части е оставена без разглеждане с определение № 4478/19.06.2020 г., постановено по настоящето дело. Със същото определение, настоящият съдебен състав е приел, че жалбата срещу процесната заповед е просрочена, поради което на разглеждане подлежат единствено твърденията

за нищожност на заповедта. Определението е оставено в сила с определение № 14774/30.11.2020 г., постановено по адм.д. № 12241/2020 г. по описа на ВАС, V отд.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е неоснователна.

Няма спор по делото, че с процесната заповед № 1855/10.07.2019 г., издадена от ректор на ТУ-С., на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., докторантът А. Ш. е отстранен от редовна докторантура по докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“ към Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, считано от 01.07.2019 г. Заповедта е издадена на основание протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, на което заседание е взето решение докторантът да бъде отчислен без право на защита. До решението на ФС на ФТ се е стигнало след направено предложение за това, решението за което е взето от КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, на заседание проведено на 08.07.2019 г., на което заседание е утвърдена атестацията за работата на Ш. за периода от 16.09.2017 г. до 30.06.2019 г.

За доказване на твърдяната нищожност на процесната заповед, жалбоподателят твърди, че тя се различава драстично с решенията по протоколите, въз основа на които е взето решението. Това е единственото възражение, свързано с твърденията за нищожност на заповедта. Останалите възражения, изложени в жалбата са свързани с нарушения в процедурата по провеждане на заседанията на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ и на ФС на ФТ и по-конкретно несъобразяване с ангажимента, който жалбоподателят има в деня на провежданите заседания. Също така, част от възраженията, изложени в жалбата са свързани с неправилните изводи на научните му ръководители, както и на допълнително назначената комисия за оценка готовността на дисертационния труд на жалбоподателя за защита. Съдът намира, че само първата част от тези възражения, в случай, че са основателни, могат да обосноват нищожност на решението. Останалата част от възраженията касаят материална незаконосъобразност на акта и не могат да доведат до толкова тежък порок в заповедта, който е основание за обявяване нищожността на акта.

Тъй като в процесуалните закони, уреждащи административното производство, в това число и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но само тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породя правните последици, към които е насочен. Дотолкова, че са предположили издаване на акт, изначално нетърпим за правния мир, негоден да породя целените правни последици Според чл. 146 АПК, за да е законосъобразен административният акт, е необходимо да е издаден от компетентен орган, при спазване на изискваната от закона форма и административно-производствени правила, да не противоречи на материално правни норми и да е съобразен с целта на закона. Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменяната му.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата

незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност.

С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост. Липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. От своя страна, нищожен поради нарушение на материалния закон би бил само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание.

Имайки предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Заповедта е издадена от ректора на ТУ-С., на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., който е и материално и териториално компетентен за приемане на решения за отчисляване на докторанти без право на защита. Р. на висшето учебно заведение, съгласно чл. 32, ал.1, т.4 ЗВО, е органа, който решава окончателно всички въпроси, свързани с приемането, отписването и преместването на студенти, докторанти и специализанти. Т.е., той е и компетентния орган, който има право, по предложение на съответното звено в висшето учебно заведение, да отчислява докторанти. Същевременно, процесната заповед е подписана със запетая от зам.-ректора по учебната дейност и акредитация, видно от поставения подпис. Съгласно чл. 33 ЗВО това е допустимо, ако съответния зам.-ректор е упълномощен за това. На основание чл. 33, ал.1 ЗВО, заместник-ректорът подпомага дейността на ректора и има право да го представлява в случаите, когато е упълномощен от него. На основание посочената разпоредба, ректорът на ТУ-С. е издал Заповед № 5084/16.12.2015 г., с която е утвърдил разпределението на управленските функции в ТУ-С. между зам.-ректорите и главния секретар, като ги е възложил съобразно разпределението, неразделна част от заповедта. Съгласно посочения документ „Разпределение на управленските функции в ТУ-С.“, в раздел „Упълномощаване за замествания при изпълняване на управленските функции в ТУ-С. на зам.-ректорите и гл. секретар“, т.1 е посочено, че зам.-ректора по учебната дейност и акредитация проф. д-р инж. Л. Д. е упълномощен с правото и му е възложено задължението да представлява ректора, да решава всички въпроси и да подписва всички документи, свързани с дейността на ТУ, вкл. и тези по чл. 32 ЗВО в случаите, когато е възпрепятстван да извършва тези дейности лично, поради отсъствие от сградата на ТУ-С., аудиторна заетост и др., в които случаи няма изрична заповед за упълномощаване и натоварване на друго лице да извършва тези действия за съответния период от време. Предвид изложеното и с оглед изричното разпределение на управленските функции, настоящият съдебен състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма и съдържа

регламентираното съдържание. В заповедта са изложени както фактическите, така и правните основания за нейното издаване. Заповедта е издадена на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., а именно, докторантът се отстранява ако е получил писмено мнение в атестацията си, че не работи успешно и не изпълнява индивидуалния си план. Фактическите основания за издаване на заповедта се съдържат в предхождащите я актове на съответните компетентни органи, а именно заповедта е издадена на основание протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, в който пък е посочено, че ФС на ФТ е взел решение да утвърди атестацията за работата на Ш. за периода от 16.09.2017 г. до 30.06.2019 г. и поради това, че същата е отрицателна и съдържа становище за това, че докторанта не е изпълнил дейностите от индивидуалния си план, е решил докторантът да бъде отчислен без право на защита. Това решение на ФС на ФТ е взето на основание направено предложение за това, решението за което е взето от КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, на заседание проведено на 08.07.2019 г. Предвид изложеното и заповедта е мотивира в достатъчна степен. Освен това, липсата на мотиви в акта не е основание за неговата нищожност, а евентуално за неговата отмяна.

Поради изложеното, нищожност на посочените две основания /издадено от некомпетентен орган или при липса на форма/ не може да се търси.

Както се посочи по-горе, съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Това е така, тъй като само и единствено същественото процесуално нарушение може да е основание за отмяна на акта на процесуално основание, а за обявяване на нищожността, следва да е налице още по-сериозно процесуално нарушение. Настоящият съдебен състав не намира такива съществени процесуални нарушения, можещи да доведат до нищожност на акта на процесуално основание. Процедурата за условията и реда за придобиване на научни степени в ТУ-С. е разписана в ПУРПНС в ТУ-С.. Безспорно е, че Ш. е зачислен за редовна докторантура, считано от 01.07.2016 г., а крайния срок за завършване на докторантурата е 01.07.2019 г. След работа по дисертацията, на 27.03.2019 г. Ш. е предал дисертационния си труд на един от двамата си научни ръководители. След като е извършен анализ на дисертацията, научните ръководители са изготвили становище, която е отрицателно за работата на жалбоподателя. На основание чл. 24, ал.2 ПУРПНС в ТУ-С. жалбоподателят е възразил срещу отрицателната оценка, в следствие на което възражение е назначена комисия, състояща се от три хабилитирани лица в съответната научна област. Ш. е възразил и срещу назначените лица, поради което ответникът е издал заповед, с която е разширил списъчния състав на КС в Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ с още три лица. Всички изготвени становища и анализи на дисертационния му труд са отрицателни. На база тези становища, КС в Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, на свое заседание, проведено на 14.06.2019 г., е решил, че Ш. не е изпълнил дейностите от индивидуалния си план. В следствие на това решение, обективизирано в протокол № 4/14.06.2019 г., КС е утвърдил отрицателната атестация на Ш., като е предложил и ФС на ФТ жалбоподателя да бъде отчислен без право на защита. В този смисъл разписаната в ПУРПНС в ТУ-С. процедура е спазена, като не са ограничени правата на жалбоподателя на защита. Същият е бил информиран за отрицателните становища, възразил е срещу тях, възползвал се е от правата, които има по чл. 24, ал.2 ПУРПНС в ТУ-С.. Обстоятелството, че поради обективни причини

не е имал възможност да участва в заседанието на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, не са от категорията на толкова съществени процесуални нарушения, които да доведат до нищожност на крайния акт. Това е така, тъй като жалбоподателят е бил информиран за съответните заседания на КС и е имал възможност да представи писмено становище, което да бъде разгледано на съответните заседания. От друга страна, жалбоподателят е имал възможност да подаде писмена молба от една страна за ползване на платен годишен отпуск за дните, в които следва да се яви в НСлС, което не е сторено, а от друга за отлагане на заседанията на КС, което също не е сторено. Освен това, на посочените заседания от 14.06.2019 г. и 08.07.2019 г., са разгледани отрицателните становища и съответно атестация на Ш., за което не е предвидено изрично изслушване на докторанта, и вероятността участието му в заседанията да доведе до различен извод, е нищожна, предвид на това, че решенията на КС за взети единодушно. Освен това, неучастието на Ш. в заседанията на КС не може да се приравни на липса на волеизявление от страна на органа, предвид на това че с изготвянето на становищата по дисертационния му труд са ангажирани първоначално двама научни ръководители, в последствие други три лица, а в крайна сметка още три допълнителни. Предвид изложеното не е налице основание за нищожност на акта и поради съществени процесуални нарушения.

Настоящият съдебен състав счита, че заповедта на ректора на ТУ-С. е съобразена и с материалноправните норми за нейното издаване. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Такива нарушения изобщо не се констатираха. Заповедта е логичен завършен на процедурата по придобиване на научна степен, като същата е крайна оценка на дисертационния труд на докторанта. Не може да се сподели възражението на жалбоподателя, че заповедта се различава драстично с решенията по протоколите, въз основа на които е взето решението. Напротив, заповедта е последица от решенията, както на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, така и на ФС на ФТ. Както се посочи по-горе, заповедта е издадена на основание протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, в който пък е посочено, че ФС на ФТ е взел решение да утвърди атестацията за работата на Ш. за периода от 16.09.2017 г. до 30.06.2019 г. и поради това, че същата е отрицателна и съдържа становище за това, че докторанта не е изпълнил дейностите от индивидуалния си план, е решил докторантът да бъде отчислен без право на защита. Това решение на ФС на ФТ е взето на основание направено предложение в същия смисъл, решението за което е взето от КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, на заседание проведено на 08.07.2019 г. А предложението пък е направено на основание протокол № 4/14.06.2019 г. от заседание на разширения състав на КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, в което е посочено, че Ш. не е изпълнил дейностите по индивидуалния си план. Т.е., всеки един акт е съобразен с предходно издаден такъв и по никакъв начин заповедта не противоречи по съдържание на предходните решения на съответните съвети.

Предвид гореизложеното, настоящия съдебен състав приема, че оспорената заповед на ректора на ТУ-С. не страда от пороците, описани в жалбата и водещи до нейната нищожност. Поради това жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

На жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива му се дължат. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал.8 ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, при първоначалното разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от А. В. Ш. от [населено място] срещу Заповед № 1855/10.07.2019 г. на ректора на ТУ-С., издадена на основание решение по т.1.3.2 от протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на Факултетния съвет на Факултета по транспорт, с която жалбоподателя е отстранен от редовна докторантура по докторска програма с искане за обявяване на нищожност.

ОСЪЖДА А. В. Ш., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Техническия университет, [населено място] сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: